

Dosarul nr. 3ra-1620/18

Prima instanță: (Judecătoria Chișinău, sediul Centru) A. Gafton

Instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău) N. Budăi, I. Țurcan, I. Muruianu

ÎNCHEIERE

19 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tatiana Vieru
Galina Stratulat
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Inspectoratul General al Poliției,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Hlopețchi Igor împotriva Inspectoratului General al Poliției, Pînzari Alexandru, Moga Nicolae, intervenient accesoriu Curcă Eduard cu privire la contestarea actelor administrative, restabilirea la muncă, încasarea plăților salariale și repararea prejudiciului moral și cererea reconvențională depusă de Inspectoratul General al Poliției împotriva lui Hlopețchi Igor cu privire la repararea prejudiciului material,

împotriva deciziei din 31 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a admis apelul declarat de Hlopețchi Igor, s-a casat hotărârea din 25 august 2016 a Judecătoriei Centru, municipiul Chișinău și s-a pronunțat o nouă hotărâre,

c o n s t a t ă :

La 30 mai 2016 Hlopețchi Igor a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției, Pînzari Alexandru, Moga Nicolae, intervenient accesoriu Curcă Eduard cu privire la contestarea actelor administrative, restabilirea la muncă, încasarea plăților salariale și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii, Hlopețchi Igor a menționat că prin ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 733 ef din 26 noiembrie 2014, a fost sancționat disciplinar cu retrogradare în funcția de șef-adjunct al Inspectoratului de Poliție Centru, fiind transferat în funcția de ofițer al Sectorului de Poliție nr. 1 (Vulcănești).

De asemenea, a relatat că prin hotărârea din 03 martie 2015 a Judecătoriei Grigoriopol, devenită irevocabilă prin neatacare, s-a anulat ordinul nr. 733 ef din 26 noiembrie 2014, cu restabilirea în funcția deținută anterior, iar prin ordinul nr. 143 ef din 16 martie 2015, a fost repus în funcția de șef-adjunct al Inspectoratului de Poliție Centru al Direcției de Poliție mun. Chișinău.

A relatat că, prin ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 154 ef din 19 martie 2015, a fost revocat ordinul nr. 143 ef din 16 martie 2015 cu privire la executarea hotărârii din 03 martie 2015 a Judecătoriei Grigoriopol în partea repunerii în funcție; a fost revocat ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 647 ef din 21 octombrie 2014 cu privire la permutarea sa din funcția de șef-adjunct al Inspectoratului de Poliție Buiucani mun. Chișinău; a fost revocat ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 503 ef din 20 august 2014 cu privire la repunerea în unele drepturi și încetat serviciul în Poliție a ultimului.

A specificat că prin hotărârea din 10 iunie 2015 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău, s-a anulat pct.1 al ordinului Inspectoratului General al Poliției nr. 154 ef din 19 martie 2015, în partea revocării ordinului nr. 143 ef din 16 martie 2015 cu privire la executarea hotărârii din 03 martie 2015 a Judecătoriei Grigoriopol, în partea repunerii în funcție.

A relevat că prin decizia din 18 februarie 2016 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis apelul declarat de Hlopețchi Igor, s-a casat hotărârea din 10 iulie 2015 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău în partea respingerii acțiunii și s-a emis în această parte o nouă hotărâre, prin care:

S-a anulat pct.2 și pct.4 din ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 154 ef din 19 martie 2015, în partea revocării ordinului nr. 647 ef din 21 octombrie 2014 cu privire la permutarea colonelului Hlopețchi Igor și în partea încetării serviciului, cu restabilirea în funcția de șef-adjunct al Inspectoratului de Poliție Centru al Departamentului de Poliție mun. Chișinău.

S-a încasat de la Inspectoratul General al Poliției salariul pentru absența forțată de la muncă și prejudiciul moral în mărime de 10000 de lei. În rest, hotărârea din 10 iulie 2015 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău s-a menținut.

A afirmat că, prin decizia din 25 mai 2016 a Curții Supreme de Justiție, s-au admis recursurile declarate de Inspectoratul General al Poliției și Curcă Eduard, s-a casat decizia din 18 februarie 2016 a Curții de Apel Chișinău și s-a restituit cauza la rejudecare în instanța de apel, într-un alt complet de judecători.

A specificat că prin ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 311 ef din 27 mai 2016, elaborat de Moga Nicolae și semnat de șeful Inspectoratului General al Poliției, Pînzari Alexandru, a fost revocat ordinul nr. 173 ef din 29 martie 2016 cu privire la executarea deciziei din 18 februarie 2016 a Curții de Apel Chișinău în partea restabilirii.

A menționat că ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 311 ef din 27 mai 2016 i-a fost adus la cunoștință la 27 mai 2016.

În urma concretizării cerințelor, Hlopețchi Igor a solicitat anularea pct.1 din ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 311 ef din 27 mai 2016 cu privire la revocarea ordinului nr. 173 ef din 29 martie 2016 cu privire la executarea deciziei din 18 februarie 2016 a Curții de Apel Chișinău în partea restabilirii în funcție; anularea pct.2 din ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 311 ef din 27 mai 2016 cu privire la revocarea ordinului nr. 173 ef din 29 martie 2016, în partea încetării serviciului în Poliție; restabilirea în funcția deținută anterior și anume șef-adjunct al Inspectoratului de Poliție Centru al Departamentului de Poliție mun. Chișinău al Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne; încasarea în

mod solidar de la Inspectoratul General al Poliției, Pînzari Alexandru și Moga Nicolae salariul pentru întreaga perioadă a absenței forțate de la serviciu, începînd cu 27 mai 2016 pînă la momentul adoptării hotărârii, încasarea sumei de 50 000 lei cu titlu de prejudiciu moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

La 18 august 2016, Inspectoratul General al Poliției a depus cerere reconvențională împotriva lui Hlopețchi Igor cu privire la repararea prejudiciului material (f.d.111-114 Vol. I).

În motivarea cererii reconvenționale, Inspectoratul General al Poliției a menționat că prin decizia din 18 februarie 2016 a Curții de Apel Chișinău, s-a încasat de la Inspectoratul General al Poliției în beneficiul lui Hlopețchi Igor salariul mediu pentru absența forțată de la lucru din 19 martie 2015 pînă la data pronunțării deciziei – 18 februarie 2016 și suma de 10 000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

A relatat că urmare a executării deciziei din 18 februarie 2016 a Curții de Apel Chișinău, a fost emis ordinul nr. 173 ef din 29 martie 2016, prin care Hlopețchi Igor a fost restabilit în funcția de șef-adjunct al Inspectoratului de Poliție Centru al Departamentului de Poliție mun. Chișinău.

Totodată, a specificat că Inspectoratul General al Poliției i-a achitat lui Hlopețchi Igor un salariu mediu lunar calculat în mărime de 6 976,32 de lei.

A afirmat că prin decizia din 25 mai 2016 a Curții Supreme de Justiție, părțile au fost readuse la poziția cînd Hlopețchi Igor a fost concediat prin ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 143 ef din 16 martie 2015 din funcția de șef-adjunct al Inspectoratului de Poliție Centru al Departamentului de Poliție mun. Chișinău, deoarece decizia din 18 februarie 2016 a Curții de Apel Chișinău a fost casată.

Inspectoratul General al Poliției a solicitat încasarea de la Hlopețchi Igor a prejudiciului material a sumei de 6 976,32 de lei cu titlu de prejudiciu material.

Prin hotărârea din 25 august 2016 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău, s-a respins acțiunea depusă de Hlopețchi Igor.

S-a admis integral acțiunea reconvențională depusă de Inspectoratul General al Poliției.

S-a încasat de la Hlopețchi Igor în beneficiul Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne suma de 6 976,32 de lei cu titlu de prejudiciu material.

Prin decizia din 08 iunie 2017 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis apelul declarat de Hlopețchi Igor.

S-a casat hotărârea din 25 august 2016 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău și s-a emis o nouă hotărâre, prin care.

S-a anulat ca fiind ilegal pct.1 din ordinul Inspectoratului General al Poliției nr.311 ef din 27 mai 2016 cu privire la revocarea ordinului nr. 173 ef din 29 martie 2016 în partea revocării ordinului IGP nr.173 ef din 29 martie 2016 cu privire la executarea deciziei din 18 februarie 2016 a Curții de Apel Chișinău în partea restabilirii în funcție a colonelului de poliție Hlopețchi Igor.

S-a anulat ca fiind ilegal pct.2 4 din ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 311 ef din 27 mai 2016 cu privire la revocarea ordinului nr. 173 ef din 29 martie 2016, în partea încetării serviciului în Poliție a colonelului de poliție Hlopețchi Igor.

S-a restabilit colonelul de poliție Hlopețchi Igor în funcția deținută anterior și anume funcția de șef-adjunct al Inspectoratului de Poliție Centru al Departamentului de Poliție mun. Chișinău al Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne.

S-a încasat de la Inspectoratul General al Poliției în beneficiul lui Hlopețchi Igor salariul pentru întreaga perioadă a absenței forțate de la serviciu începând cu 27 mai 2016 până la 08 iunie 2017.

S-a încasat de la Inspectoratul General al Poliției în beneficiul lui Hlopețchi Igor suma de 15 000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

S-a scos de pe rol cererea reconvențională depusă de Inspectoratul General al Poliției (f.d. 69-83 Vol. II).

Prin decizia din 25 octombrie 2017 a Curții Supreme de Justiție, s-au admis recursurile declarate de Curcă Eduard și Inspectoratul General al Poliției, s-a casat decizia din 08 iunie 2017 a Curții de Apel Chișinău și s-a restituit cauza la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată (f.d. 231-241 Vol. II).

Prin decizia din 31 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis apelul declarat de Hlopețchi Igor, s-a casat hotărârea din 25 august 2016 a Judecătoriei Centru, municipiul Chișinău și s-a pronunțat o nouă hotărâre, prin care:

S-a anulat ca fiind ilegal pct. 1 din ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 311 ef din 27 mai 2016 cu privire la revocarea ordinului nr. 173 ef din 29 martie 2016 cu privire la executarea deciziei din 18 februarie 2016 a Curții de Apel Chișinău în partea repunerii în funcție a colonelului de poliție Hlopețchi Igor.

S-a anulat ca fiind ilegal pct. 2 din ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 311 ef din 27 mai 2016 cu privire la revocarea ordinului nr. 173 ef din 29 martie 2016 în partea încetării serviciului în Poliție a colonelului de poliție Hlopețchi Igor.

S-a restabilit colonelul de poliție Hlopețchi Igor în funcția deținută anterior și anume de șef-adjunct al Inspectoratului de Poliție Centru al Departamentului de Poliție municipiul Chișinău al Inspectoratului General al Poliției.

S-a încasat de la Inspectoratul General al Poliției în beneficiul lui Hlopețchi Igor salariul pentru întreaga perioadă a absenței forțate de la serviciu începând cu data de 27 mai 2016 până la data de 08 iunie 2017, reieșind din salariul mediu pentru funcția de șef-adjunct al Inspectoratului de Poliție Centru al Departamentului de Poliție municipiul Chișinău.

S-a încasat de la Inspectoratul General al Poliției în beneficiul lui Hlopețchi Igor suma de 15 000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

Cererea reconvențională depusă de Inspectoratul General al Poliției în beneficiul lui Hlopețchi Igor s-a scos de pe rol.

Pentru a decide astfel, instanța de apel cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că Inspectoratul General al Poliției, prin multiplele concedieri, operate în privința lui Hlopețchi Igor, de fapt comite o hărțuire continuă a angajatului respectiv.

Astfel, instanța de apel a concluzionat că datorită declarării ilegale a ordinului Inspectoratului General al Poliției nr. 311 ef din 27 mai 2016 cu privire la revocarea ordinului nr. 173 ef din 29 martie 2016, se justifică și pretențiile privind încasarea salariului mediu pentru absența forțată de la muncă și repararea prejudiciului moral.

De asemenea, instanța de apel a stabilit că prin emiterea de către angajator a unui ordin ilegal față de salariatul Hlopețchi Igor, ultimul a fost supus unor inconveniențe și unui disconfort în urma acțiunilor ilegale ale angajatorului.

Astfel instanța de apel a concluzionat că lui Hlopețchi Igor i-a fost cauzat un prejudiciu moral prin concedierea ilegală din funcția deținută, fiind privat ilegal de posibilitatea de a munci și a-și întreține familia, astfel suma de 15 000 lei cu titlu de prejudiciu moral reprezentând un quantum adecvat, rezonabil, de natură să reprezinte un remediu daunelor morale.

La 31 iulie 2018 Inspectoratul General al Poliției a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

Recurentul Inspectoratul General al Poliției, în motivarea recursului a menționat că instanța de apel eronat a apreciat argumentele invocate, venite să susțină și să confirme legalitatea actului administrativ.

De asemenea, a specificat că reieșind din faptul că instanța de recurs, prin decizia din 25 mai 2016 a readus părțile la poziția când colonelul Hlopețchi Igor a fost concediat prin ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 143 ef din 16 martie 2015 din funcția de șef adjunct al Inspectoratului General de Poliție Centru al departamentului de Poliție municipiul Chișinău, a fost impusă revocarea ordinului nr. 173 ef din 29 martie 2016 cu privire la executarea deciziei din 18 februarie 2016 a Curții de Apel Chișinău în partea repunerii în funcție a colonelului de poliție Hlopețchi Igor prin ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 311 din 27 mai 2016.

La 12 noiembrie 2018 Hlopețchi Igor a depus referință la recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției, prin care a solicitat să fie considerat ca inadmisibil.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 31 mai 2018, însă date referitor la recepționarea de către părți a deciziei motivate, la materialele cauzei lipsesc.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 31 iulie 2018, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra

inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Inspectoratul General al Poliției.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Tatiana Vieru

judecătorii

Galina Stratulat

Dumitru Mardari